

BIOGRAFIA ARIEL SANTAMARIA I LA BANDA DEL DR. JUANTXI

(Per anys i panys)

1. Descripció del Grup.

L'Ariel Santamaria i la Banda del Doctor Juantxi (abans Pere Mata), presenten una proposta musical i escènica força diferent de les altres.

Hereus de la tradició esperpèntica de personatges com en Charles Bukowsky i del típic borratxo que balla a les noces amb una corbata al cap, els seus concerts son gairebé inclassificables i políticament incorrectes encara avui en dia, on hi ha estrepitoses integrals o parcials, trencaments de guitarres o altres efectes provocadors, perquè el públic s'en recordi durant tota la vida d'haver assistit a un concert de l'Ariel Santamaria i el seu grup.

Les cançons del cantautor Juantxi per excel·lència ens presenten una visió satiritzada i mordaç de la vida, en la qual només hi caben les més desgraciades experiències filtrades per un sedàs irònic i humorístic, molt català per un lloc, (influenciat per Albert Plà, Pau Riba, Sisa i Lluís Llach) o molt anglosaxò per un altre, (per Lou Reed, Tom Waits, Leonard Cohen i Marilyn Manson).

Per això les lletres de l'Ariel expliquen històries quotidianes sobre ionquis, pederastes, cocainomans, puteros, elfos sodomites, etc...fent hincapiu en l'altre realitat políticament incorrecta, que son les arrels de la políticament correcta.

De totes maneres l'Ariel sempre ha volgut emprar el pseudònim de "cantautor juantxi", perquè juantxi es la seva actitud davant de la vida i juantxi son les seves cançons, portades a terme a través de diversos estils musicals com son el hard rock, el rock and roll, l'habanera, la cançó catalana, la chanson francesa, el tango, el folk i el country, fins i tot el jazz o el swing antic i primigènic de la època d'en Bing Crosby.

Però la faceta pròpia de l'Ariel Santamaria com a músic (a banda de ser dibuixant de còmics, historiador, restaurador de façanes, director de curtmetratges, escriptor i carter de Correus), sempre ha volgut fusionar la autèntica essència mediterrània de cantautors com en Lluís Llach, amb l'esperit esperpèntic i rocambolesc d'Iggy Pop (també cantautor a la seva manera), i actualment du a terme una imatge escènica clon de l'Elvis decadent, per a constatar que l'Elvis Presley seria un símbol juantxi de la música rock equivalent al Maradona en quant a futbol, per exemple...que empasta molt bé en l'espectacle i les lletres de l'Ariel.

Reivindicant també que a llocs com a Reus o pobles del camp de Tarragona, poden succeir històries extranyes i rocambolesques amb personatges hiperjuantxis, com a Nova York, París i Londres.

2. Biografia del Grup.

A finals de gener de 1994, l'Ariel debutarà com a cantautor folch de manera oficial, durant una festa de inauguració de la seu de joves de l'Òmnium cultural de Reus. Llavors simplement farà servir el nom d'Ariel Santamaria i tocarà ell sol amb una guitarra acústica de dotze cordes i una harmònica penjada al coll.

L'any següent, l'Ariel aparcarà la seva vocació de cantautor folch tradicional, per a convertir-se en cantant de rock d'una formació anomenada FLANGERS (1995-1999), sorgida entre gent de Reus, Riudoms, Castellvell i l'Argentera. Els quals gravaran una buscadíssima maqueta, anomenada simplement "La maqueta".

A mitjans de 1998, l'Ariel vol tornar a la seva vocació de cantautor, però realitzant una proposta més "freaky" "underground" i provocadora que l'anterior. I funda l'Ariel Santamaria i la Banda del Pere Mata junt al Jordi Martínez (ex cantant de Critería) tocant el baix i fent corus i l'Agnès Montferrer (corus), els quals debuten al pub Eliogaval de Barcelona durant una nit del 31 d'abril al 1 de maig de 1998.

Durant el gener de 1999, es complementa la proposta incorporant-se el guitarrista Cristobal Luceno (també ex membre de Critería), i el grup gravarà una maqueta sense bateria, als estudis dels Music's de Tarragona. Durant aquell any 1999 altres músics de Reus com en Xavier Macaya (violí, viola de roda), Isidre Martí (flauta travesera i mandolina), Marta Paüls (violencel), Jordi Mallafré (teclats), Fitol Luri (bateria) i Mariel Vilella (corus), s'incorporaran en aquesta formació com a col.laboradors fixes o eventuais. Comptant també amb la col.laboració especial de la companyia de teatre reusenca-underground "Les Dames del poble de les fulles que cauen" (capitanejada per l'actor Joan Alegre), la qual escenificarà mitjançant "performances" i altres herbes, les cançons de l'Ariel i cia.

L'any 2000, l'Ariel Santamaria i la Banda del Pere Mata, es converteix amb un format fixe de quatre components, amb el bateria Jaimetal Skywalker de Constantí i grava la segona maqueta als estudis el Corral de Cambrils.

L'any 2001 quedaràn semifinalistes al concurs Sona 9 i guanyaràn el primer premi del concurs de músics i maquetes "Monstruari" dels Premis Reus, que consisteix en un talò de mil euros. Durant aquest mateix any, el grup enregistraràn el seu primer disc "Everybody's Juantxi" (entre gener i març), als estudis el Corral de Cambrils, amb la producció d'en Jordi Martínez (més endavant Sr Martínez) i l'Enric Granollers com a tècnic de sò.

L'any 2002, començarà amb la substitució del bateria Jaimetal Skywalker per en Zelestí Ferrater de la Selva del Camp. I el grup publicarà el seu primer treball discogràfic pel dia de Sant Jordi, a través de la Padrina Edicions i tocarà a la Fira del Disc de Reus, telonejant a los Salvajes i per diversos llocs de fora de la província de Tarragona.

A principis del 2003, l'institut psiquiàtric i frenopàtic Pere Mata de Reus,

impugna el nom del grup d'acompanyament de l'Ariel "la Banda del Pere Mata", quan s'intenta donar d'alta al domini de marques i patents i el grup es veu obligat a canviar la "Banda del Pere Mata", per " la Banda del Doctor Juantxi".

També durant aquest any 2003, l'Ariel es presenta com alcaldable de Reus a través del seu partit la CORI (coordinadora reusenca independent), treient 1348 vots (3,5 per cent de vots), i el grup enregistra l'himne del partit polític, la cançó "Tots som de Reus" als estudis del Corral de Cambrils, durant el febrer del mateix any.

Arràn del fenomen CORI, l'Ariel i la Banda del Doctor Juantxi, es tornen més mediàtics i populars que mai, i actuaràn al festival Barraques de Reus, davant de gairebé 3000 persones telonejant a la fundació Toni Manero, a les festes d'Ulldecona "Garrofa Rock" amb Brighton 64 i Sex Museum, i en les festes majors d'Alcover amb Seguridad Social.

A principis del 2004, l'Ariel Santamaria i la Banda del Dr Juantxi, enregistran el seu segon llarga durada, anomenat "Vida i miracles de l'home viciós", una espècie de disc conceptual, opera-rock (també produït pel Sr Martínez), que no veurà la llum fins desembre del 2005, a través de la nova discogràfica reusenca Edicions Singulares. Durant el mateix any 2005, el grup realitzarà un únic concert multitudinari durant la inauguració de les festes de Carnaval de Reus, en plena plaça del Mercadal.

L'any 2006, l'Ariel i la Banda del Dr Juantxi, realitza un playback de la cançó "Johnny Farlopa" al programa d'en Toni Clapés a City TV i durant la entrevista, proposarà a l'Ariel com a nou candidat per a president de la Generalitat.

Pel juny del 2006, el grup també actuarà com a teloners de Betagarri i Obrint Pas al Camp de la Pastoreta de Reus i al festival Barraques de Reus. Durant aquest temps, gairebé una setmana abans de tocar al Senglar Rock (per primer cop en sa vida), el senyor Martínez, plegarà de la formació per problemes laborals i personals amb l'Ariel i altres membres del grup, i serà substituït per en Xavier Canyissà "Canyi" (ex baixista de la Orquestra la Padrina). I el grup seguirà tirant envant, realitzant dos espectaculars concerts més a les festes Majors d'Almoster (tel.lonejant a Whisky'ns) i a la Torre de Fontaubella.

Durant el dia 2 de setembre del 2006, el grup tocarà durant la cerimònia de la boda de l'Ariel Santamaria i l'actriu alemana Katharina Stojanov, celebrada a l'església de Sant Bertomeu del Masroig i oficiada per el mossèn rocker, en Pare Jonny.

Ariel Santamaria